

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 492
din 29.10.2009

Dosar nr: 231/2009

Petiția nr: 5558/28.10.2009

Petent: D F

Obiect: prevederile O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, considerate de petent ca fiind discriminatorii.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1.D F, adresa de corespondență: Parlamentul României, Camera Deputaților, Grupul Parlamentar PSD+PC

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Administrației și Internelor, cu sediul în loc. București, Piața Revoluției nr.1 A, sect. 1

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. **5558/28.10.2009**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, petentul a fost invitat prin adresele cu nr. 7327/03.08.2009 și 7328/03.09.2009 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 03.09.2009, părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin memoriul înregistrat cu nr. **5558/28.10.2009**, petentul solicită C.N.C.D.-ului constatarea unei discriminări în ceea ce privește reglementarea actuală a circulației pe drumurile publice, susținând că este creată în acest fel o discriminare evidentă între diferiții utilizatori ai mijloacelor auto-moto. Acesta susține că, în timp ce limita de viteză în localitate pentru conducătorii auto este de 50 km/h, conducătorii de scutere și atv-uri care circulă cu o viteză maximă peste limita admisă în localitate nu sunt obligați să se supună unui examen auto așa cum o fac ceilalți participanți la trafic, fapt ce conduce la o discriminare evidentă între ei și ceilalți conducători auto-moto. Petentul solicită, în acest sens, intervenția C.N.C.D.-ului în corectarea acestei discriminări.

Susținerea Ministerului Administrației și Internelor

Prin adresa cu nr. **6726/08.07.2009**, reclamatul a ridicat excepția tardivității introducerii petiției, având în vedere că aspectele care fac obiectul sesizării constituie reguli referitoare la circulația pe drumurile publice ce sunt reglementate, în prezent, printr-un act normativ publicat în anul 2002, aprobat prin Lege în anul 2006 și republicat în 2006, context în care se poate constata depășirea termenului de un an de la data „săvârșirii faptei” sau de la data la care petentul ori persoana interesată putea să ia cunoștință de „săvârșirea” ei.

Totodată, reclamatul a ridicat excepția de necompetență a C.N.C.D.-ului, întrucât aspectele semnalate în conținutul petiției vizează norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege, respectiv OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice iar analiza acestora din punctul de vedere al compatibilității acestora cu normele legale referitoare la discriminare sau la egalitatea în drepturi excede competenței C.N.C.D., având în vedere organizarea statului potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească- în cadrul democrației constituționale. Reclamatul susține că C.N.C.D.-ul nu se poate substitui, sub aspectul atribuțiilor, altor instituții în vederea soluționării unor petiții ale cetățenilor cu privire la acte normative (inclusiv la nivel de lege) pe care le consideră ca fiind discriminatorii, iar atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității legilor, prin prisma încălcării prevederilor art. 16 din Constituția României, republicată, revin, potrivit legii fundamentale, Curții Constituționale. Astfel, reclamatul apreciază că C.N.C.D.-ul nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la circulația pe drumurile publice neîncadrându-se în sfera atribuțiilor sale.

Pe fond, reclamata consideră că excluderea, în prezent, a persoanelor ce conduc moped de la examinarea în vederea obținerii permisului de conducere nu reprezintă o discriminare în sensul O.G. 137/2000, întrucât suntem în prezența unor situații diferite, nu analoage sau similare, care au necesitat o reglementare normativă diferită justificată de un obiectiv legitim. Astfel, cele două situații care generează exceptarea de la obligativitatea examinării în vederea obținerii permisului de conducere sunt determinate de capacitatea motorului și de viteza maximă pe care o pot atinge aceste vehicule, context în care sunt încadrate în două categorii: autovehicule (ce necesită examinare în vederea obținerii permisului de conducere), respectiv moped (ce nu necesită o astfel de examinare).

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că, prin adresa cu nr. **6726/08.07.2009** reclamatul a ridicat excepția de necompetență a C.N.C.D.-ului, întrucât aspectele semnalate în conținutul petiției vizează norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege, respectiv OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Totodată, reclamatul a ridicat și excepția de tardivitate a introducerii petiției, având în vedere că petentul face referire la un act normativ publicat în 2002 și aprobat prin Lege în anul 2006.

În drept, Colegiul Director pune în discuție excepția de necompetență ridicată de Ministerul Administrației și Internelor și, având în vedere prevederile legale, apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, întrucât aspectele semnalate în conținutul petiției vizează norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege, respectiv OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, iar analiza acestora din punctul de vedere al compatibilității acestora cu normele legale referitoare la discriminare sau la egalitatea în drepturi excede competenței C.N.C.D., având în vedere organizarea statului potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească- în cadrul democrației constituționale.

Totodată, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20

din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Colegiul Director pune în discuție și excepția de tardivitate ridicată de Ministerul Administrației și Internelor, considerând-o neîntemeiată având în vedere faptul că legile sunt în vigoare până la data înlocuirii sau a abrogării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D.-ului ridicată de Ministerul Administrației și Internelor prin adresa cu nr. **6726/08.07.2009**;
2. Respinge excepția tardivității introducerii petiției ridicată de Ministerul Administrației și Internelor prin adresa cu nr. **6726/08.07.2009**;
3. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

